

Introit: **Toto praví Hospodin: „Slyšte mě, dome Jákobův, všichni, kdo jste zůstali domu Izraelovu, vy, kteří jste chováni již od života matky, od matčina lůna na rukou nošení: Já sám až do vašeho stáří, až do šedin vás budu nosit. Já jsem vás učinil a já vás ponesu, budu vás nosit a zachráním.“ (Izajáš 46, 3-4)**

Píseň 172, 1-8

Modlitba

Čtení: Lukáš 1, 5-25

Píseň 284

Text kázání: Lukáš 1, 26-45

Milí přátelé, bratři a sestry,

zažili jste v životě nějaké setkání, které zásadním způsobem ovlivnilo nebo nasměrovalo váš život? Pro mnohé to jistě mohlo být první setkání s člověkem, který se stal vaší drahou polovičkou. Je to tak? To jistě nasměrovalo váš život do manželství, k rodičovství. Jaká další setkání ovlivnila váš život? Každý jistě máme v životě někoho, kdo nás nějakým způsobem obohatil. Někdo nás přivedl a doprovázel ke Kristu, někomu někdo zachránil život, druhý povzbudil na životní cestě, další pomohl s břemeny, když už se nedaly unést. Na některé, které jsme potkali, již jen vzpomínáme, neboť již nejsou na tomto světě, s jinými jsme se setkali jen jednou, ale zůstalo to v nás.

Co ovšem v mnohých z nás zůstalo nejvíc, tak to je láska mateřská. Nebo touha po mateřské lásce. Když má člověk vedle sebe milující mámu každý den, tak mu to možná ani nepřijde. Někde to člověk bere jako samozřejmost. A přitom pro každého člověka je každé setkání s milující mámou velmi důležité. Vy, kteří jste již ztratili svou mámu, tak byste jistě mohli povídat o tom, jak vám bolestně chybí. Jak vám chybí její náruč. A jak byste se jí potřebovali zeptat, když si nevíte s něčím důležitým rady. Všichni jsme byli, tak jak píše král David ve 139. žalmu, **utkáni v těle své matky**. Všichni jsme s ní byli spojeni pupeční šňůrou. Když jsme se narodili, pupeční šňůra byla přestřižena, ale ta neviditelná duševní šňůra, ta zůstala. A s tím zůstala i touha a potřeba mateřské lásky v nás. Někdo jí od své mámy dostával vydatně, jiný mámu neměl, nebo ji měl krátce a žel musíme říci, že jsou i mámy, které o své děti nestojí. A může se vůbec žena, která o své děti nestojí, a tím jim ztíží život, nebo žena, která dětem svévolně přeruší život ještě v těhotenství vůbec nazývat mámou? Mámou se ale naopak může nazývat ta, která si připadá pro své děti nedokonalá, kterou bolí srdce, když vidí i své dospělé děti, jak se trápí, která se za své dítě neustále modlí, která má pro něj otevřeno, kdykoliv přijde. To je mj. také milující máma.

A tak, milí přátelé, vy, kteří ještě máte mámu, važte si jí, navštivte ji, poděkujte a pomozte! Je to důležité! A vy, kteří již mámu nemáte, anebo se vám nedostává lásky mateřské, přijměte alespoň povzbuzení přímo od Hospodina. On sám je ten, kdo to takto na světě zařídil, abychom byli zrozeni v těle matky, k čemuž je zapotřebí samozřejmě i otce. A ve chvíli, kdy už své rodiče ztrácíme, tak Hospodin nám chce říci: **„Vy, kteří jste chováni již od života matky, od matčina lůna na rukou nošení: Já sám až do vašeho stáří, až do šedin vás budu nosit. Já jsem vás učinil a já vás ponesu, budu vás nosit a zachráním.“**

Naše mámy nás, bratři a sestry, nosily. Nejprve ve svém těle pod srdcem, pak mnohokrát v náruči. Je správné, když v jejich stáří jim naopak pomůžeme zase my, než přijde jejich čas. A pokud máme výčitky, že jsme jim málo vrátili, tak vracejme, pokud to ještě jde. A tam, kde už to nejde a vás to trápí, vyznejte to Pánu a přijměte odpuštění a smíření. Bůh a ani vaše rodiče by nechtěli, abyste jste se po zbytek života trápili. Napněte svou lásku tam, kde je nyní potřeba. A díky Pánu Ježíši Kristu máme pak naději, že se jednou sejdem i se svými rodiči na věčnosti. A tu bude radosti. I proto se tomu říká věčná radost!

Nicméně než k tomuto neobvyklému a významnému setkání na věčnosti dojde, dovolte mi, abych se ještě zamyslel nad jiným neobyčejným setkáním. A to je to setkání dvou těhotných žen. **Alžběty a Marie**. Alžběta je již pokročilejšího věku a zřejmě již neočekávala, že by mohla mít dítě. V Izraeli to bylo bráno jako pohana, když žena nemohla mít děti. Bylo to vnímáno, že Bůh jí a jejímu muži prostě z nějakého důvodu nežehná. Naproti tomu Marie je ještě mladá dívka a než **počne z Ducha svatého**, tak je zasnoubena Josefovi a zřejmě se těší

na to, že spolu jednou budou mít děti. Do jejího života ovšem nečekaně zasáhne Bůh. Alžběta s Marií mají vlastně společné dvě věci. Ani jedna z nich nečekala, že by mohly otěhotnět. Alžběta už to nečekala a Marie by to ráda očekávala až v manželství. Obě tedy těhotenství nečekaly a obě teď dítě čekaly.

Jaké zvláštní mezigenerační propojení. Starší žena a dívka a mají vlastně v danou chvíli společné zájmy a starosti. Už v tomto je jejich setkání jedinečné. **Marie navštíví Alžbětu již v šestém měsíci.** Četli jsme, že v těch dnech, co od Marie odstoupil anděl, se Maria vydala na cestu a spěchala do hor do města Judova. Spěchala do hor k Alžbětě, dokud ještě tuto cestu mohla zvládnout. Co nám to může říct? Že pro jedinečné a pro nás důležité setkání je někdy potřeba setkání neodkládat. Třeba právě z toho důvodu, že by už k němu nikdy nemuselo dojít, anebo by to setkání ztratilo tu sílu okamžiku, kdyby se odehrálo později. Tak to přece je i s tím, když vyzýváme z kazatelen, že **jestliže dnes uslyšíš Boží hlas, tak neváhej otevřít své srdce a setkat se s Pánem.** Protože zítra už může být tvé srdce zavřené a může být už pozdě. Marie tedy cítí potřebu vydat se za svou příbuznou. Stalo se jí něco velmi neobvyklého a kde hledat pochopení, než u starší příbuzné, které se děje také zázrak? **Maria zůstala u Alžběty 3 měsíce,** tedy skoro do porodu. Vzájemně se mohli podporovat nejen ve svém těhotenství, ale právě také ve víře.

To nám ostatně dokládá vyprávění evangelisty Lukáše. Sotva Maria vešla do domu Zachariášova a pozdravila Alžbětu, tak se stane něco velmi neobvyklého. **Když Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, pohnulo se dítě v jejím těle; byla naplněna Duchem svatým.** V setkání těchto dvou žen dochází vlastně i k prvnímu setkání Jana Křtitele a Pána Ježíše. Jak symbolické. Ten, který Ježíši bude v budoucnu urovnávat cestu, ten, který Ho pak i pokřtí a ten, který bude o Něm vydávat svědectví, **toto je Mesiáš, toho následujte,** tak již v tomto prenatalním stadiu rozpoznává Mesiáše! A ačkoliv oba dva jsou ještě pod srdci svých matek, tak Alžběta zaznamená pohyb radosti svého dítěte ve svém těle. Jako by se zaradovalo, že Pán je tak blízko. Alžběta to vlastně při pozdravu hned Marii řekne: **Hle, jakmile se zvuk tvého pozdravu dotkl mých uší, pohnulo se radostí dítě v mém těle.**

To další v čem je jejich setkání jedinečné, že se navzájem povzbudí. Zvláště tedy Alžběta Marii svým prorockým poznáním posílí víru Marii: **„Požehnaná jsi nade všechny ženy a požehnaný plod tvého těla. Jak to, že ke mně přichází matka mého Pána?“** Není to velmi zajímavé? Ty ženy si tehdy neměly možnost poslat sms, nebo si zavolat, co se jim přihodilo. A dle zprávy evangelisty to byl anděl, který řekl Marii, že její příbuzná také otěhotněla. A je dost pravděpodobné, že Maria chtěla Alžbětu navštívit z tohoto důvodu, ale zřejmě i proto, aby se s ní mohla sdílet, jaký zázrak se přihodil zase jí. Chtěla ji říct o tom, že jí **navštívil anděl Páně,** ale Alžběta jí vlastně předešla a svým pozdravem jí utvrdila. Ano, to je Pán, Boží syn, kterého ty nosíš ve svém těle. Já o tom vím. I mé dítě to dokazuje svým radostným pohybem,

Bratři a sestry, dějí se to zázraky tam, kde se lidé setkávají ve jménu Pána Ježíše Krista. Když se setkaly ty dvě ženy, Pán Ježíš tam byl, pod srdcem jedné z nich. A bylo to podivuhodné. A tak setkáváme se ve jménu Pána Ježíše i my! Každé takové setkání je jedinečné a neobvyklé a plné zázraků“ Jen je třeba je vidět. A jiná další setkání? Mohou být také jedinečná. Zvláště když budeme nosit Pána Ježíše nikoliv pod srdcem, ale v srdci. Pak se nám do toho srdce jistě vejdou i ti další. Nejbližší, bližší, ale i ti, kteří jsou dále, na které jsme třeba pozapomněli, a kteří by možná byli rádi, kdybychom se s nimi setkali. Buďme tedy k takovým setkáním otevření a ochotní, budou jistě jedinečná a budou zázrakem, když o to budeme stát. Amen. Modlitba

píseň 717

Slovo poslání: Efezským 6, 1-3

Požehnání: Milost Pána Ježíše Krista a láska Boží, dary i přítomnost Ducha svatého budiž a zůstávej se všemi námi. Amen. Píseň 408